

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šestopna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 85.

V Ljubljani v sredo, 11. junija 1884.

Tečaj I.

Najnovejša cesarska odlikovanja.

Pred nekaj dnij prijavila je uradna „Wien. Zeitung“ več cesarskih odlikovanj najvišje kategorije, katera ne zanimajo le ožjih krogov, temveč vzbujajo splošno pozornost povsod tam, kjer politična strast še ni po polnem omotila zdrave razsodnosti. Nj. veličanstvo podelilo je namreč československemu namestniku baronu Krausu red železne krone I. vrste, bivšemu ministru in državnemu poslancu Jirečku isti red II. vrste ter je ob jednem imenovalo tajnima svetnikoma dva druga poslance z desnice, Egberta Belcredija in Riharda Clam-Martinica.

Znano je, da se časi pripetijo posebno slovesne prilike, kjer se cesarska milost razodeva z mnogobrojnim odlikovanjem posebno zaslužnih mož. Odlike veljajo tu osebnim zaslugam odlikovancev, nič menj pa celi deželi, zlasti oni plasti prebivalstva, oni skupini ali onemu zavodu, oni občini, katero zastopati so dotične osebe v prvi vrsti poklicane. Osebna zasluga in splošni interes se združujeta v tem slučaju. Čisto drugače pri gori navedenih dokazih cesarske milosti! Noben vnanji povod jih ni prouzročil, smatrati jih smemo kot neposreden izliv cesarskega mišljenja, njih spontaneiteto treba poudarjati, — in ne bode trebalo posebne hermenevtike, da se spozna simptomatična važnost poslednjih cesarskih počastitev.

Kajti vsi štiri odlikovani zastopajo važna politična načela, okolo katerih se suče divji boj razjarjenih strank. Pričnimo z Jirečkom! Še nam doni v ušesih porogljivo krohotanje, s kojim je spačeno dunajsko novinarstvo pred 13. leti pozdravljalo njegovo imenovanje za naučnega ministra v Hohentwartovem kabinetu! Kaj za to, da je bil vzgleden uradnik, da je na znanstvenem polju kot zgodovinar in starinoslovec dokazal lepe svoje zmožnosti, — ime je bilo česko, in kakor zvezda repatnica dolgi svoj rep, tako je vlačilo za seboj česko

to ime neštete slabe dovtipe, dolgo verigo zabavljic in psovk. Zbegana akademična mladost je ministra javno zasramovala v avli, in ko je Hohentwart padel ter tudi Jireček se umaknil v privatno življenje, sledil mu je glasni krohot časnikarske sodrge v zlato Prago. Takrat, ko je pod ministerstvom Auerspergom II. tako lepo poganjalo nemško liberalno klasje, se pač nikomur izmed te dunajske kuretine niti sanjalo ni, da bode še „Wiener Zeitung“ v svojem uradnem delu imela priliko, pečati se s slaboglasnim českim imenom. Ali spremenila se je sistema, narod česki, stopivši zopet v aktivno politiko, izvolil je vernega svojega sina zaporedoma v praški mestni odbor, v deželni in državni zbor, neumorno je delal Jireček v parlamentnih zastopih ter zlasti v šolskih vprašanjih veliko koristil s svojim bogatim teoretičnim in praktičnim znanjem, in vzvišeni zastopnik naše državne ideje priznaval je njegove zasluge, odlikoval je njega ter z njim vse njegove tovariše, česke zastopnike, v državnem zboru z jasnimi dokazom cesarske milosti!

Isto simptomatično pomenljivost pripisujemo odlikovanju dveh českih kavalirjev, grofov Belcredija in Riharda Clam-Martinica. Prvi je kot generalni poročevalec obrtnega odseka se poganjal zlasti za družbeno reformo, sodelaval je pri obrtni noveli in pri zakonih o delavskem pravu, in odlikovanje njegovo je vidno znamenje, da se na odločilnem mestu odobrava smer družbenega preustrojenja, s kojim se je resno pričela baviti avtonomistična večina državnega zbora. Drugi pa, Clam-Martinic, duhoviti govornik in v istini prvi duševni aristokrat svojega naroda, pripada najodličnejšim članom naše zbornice. Zlasti v budgetni debati, pri kateri redno njemu nalagajo težavno breme generalnega poročevalca, dokazal je svojo izredno delavnost, svojo vestnost in bistroumnost, svojo skušenost v zamotanih finančnih problemih, pri vsaki priliki pa, kjer je trebalo braniti svojega naroda pravo in svoje politične stranke načela, se je vzdignil, in nemško-liberalna opozicija imela je kmalu

povoda dovelj, čutiti njegovo plemenito zgovornost ter potuhiniti se pred njegovim pikrohladnim sarkazmom.

In nič menj važno in pomenljivo nego odlikovanje narodnih zastopnikov je vidno znamenje cesarske zadovoljnosti, katero je doletelo zastopnika državnega, cesarskega namestnika v Pragi. Tri leta je tega, odkar je bil baron Kraus poslan na Česko, pomiriti razdražene duhove, napraviti mir in red v prelepi kronovini. Povod njegovi misiji dali so oni znani izgredi v Huhlih, prouzročeni po brezobzirni provokaciji z jedne, po zaslepljeni silovitosti z druge strani. Zopet so se semiti dunajskih novin polastili hvaležnega gradiva, z vso bujnostjo orientalske domišljije slikali in pretiravali so praške dogodke, cela stvar, sama na sebi navaden tepež med vročekrvno mladino, presegala je v dunajskih novinah z upjočim svojim koloritom kmalu bojne prizore med Culukafri, bolgarska grozodejstva in divje napade Mahdijevih čet — in krona bila je prisiljena, upravo na Českem izročiti vojaku, feldmaršallajtenantu baronu Krausu. In zopet so peli glasen hosianah po uredniških sobanah dunajskih psevdoliberalnih listov, češ, sedaj smo sovražnim Čehom naklonili strogega varuha, kateri jih bode pestil in krotil kakor svoje dni pod ministrom Giskro general Koller. Ali varali so se!

Z največjo objektivnostjo, s strogo nepristranostjo pričel je novi cesarski namestnik svoje delovanje, zaupno ga je kmalu poslušal česki narod, vsaj s česke strani umaknilo se je strastno protivje zmerni, spravljeni politiki, in baš v mirnem razvoju na podlagi obstoječih ustavnih zakonov jel se je česko-slovenski narod razvijati tako veselo, napredovati tako sijajno v vseh strokah javnega in gospodarskega gibanja, v politični veljavi in parlamentarnem ugledu, v poeziji in vědi, da se nam časi kar dozdeva, kakor da bi dandanes starodavni česki kroni se vračal sijaj onega zlatoga veka, ko je na vltavskih bregovih še gospodoval ljudomili Karol IV. In hvaležno uvideva česki narod zasluge cesarskega namestnika!

Listek.

Pripovedka.

(Zlatorodov.)

(Konec.)

Tako je bil uže truden, da je komaj stopal, ubogi otrok. Zeblo ga je silno, celi dan ni družega užil, razen košček trde skorje, ubogi otrok. Srčice mu je pokalo, ko je pomislil na svojo bolno mater; „gotovo bodo umrli, če jim kruha ne prinesem“, si misli ubogi otrok. Zjokal bi se bil, pa se ni mogel; tako težko mu je bilo v grlu, kakor bi ga kdo tiščal za vrat, otroka.

Še enkrat povzdigne glas, povzdigne roke, in res se ga eden mimohitečih usmili ter mu vrže par soldov. „O, sedaj imam kruh za mater!“ se veseli mali. Skoči k peku, pa kupi rogelj belega kruha, ki ga prijetno ogleduje, in ko stopi na cesto, ga boža, beli kruh. „To je za mater“, pravi otrok; „sedaj ne bodo umrli“.

Pa sam je bil tudi lačen, ubogi otrok, pa truden, tako truden! Postoji pred veliko štacuno; v štacuni je bilo mesa, klobas, kruha, sira, rožičev, toliko dobrega, toliko za jesti. „Oh, tako sem lačen, ta kruh je za mater, tega ne smem.“

Počene na kamen blizu štacune. Zeblo ga je, bil je ves premrt, ni mogel naprej; zaspi.

„Vzemi, pa jej, nihče te ne vidi“, sliši v sebi glas, ali kaj? Morda mu je res kdo tako rekel? Prebudi se, vstane, pogleda okolu sebe, zopet nikogar ni; ah, kako ga mika, da bi segel po zemlji, po klobasi!

„Mož je bogat, nič se mu ne bo poznalo, če mu vzamem ta-le kruhek, da lakote ne umrjem.“

„Vzemi, pa jej!“ se oglasi zopet v njem, „saj te nihče ne vidi“. Kdo mu tako pravi? glas v njem ali glas zunaj njega?

Tresoč se mraza stegne ročico po kruhu — ali naenkrat prestrašen obstane. Srce mu hudo bije, čemu? Videl je pred seboj materin obraz, ki so ga gledali tako žalostni. Spomnil se je, kaj so mu večkrat rekli: „Otrok moj,

ne kradi, to Bog prepoveduje.“ Roka mu omahne. „Ne, ljuba mati, ne, ne bom kradel, to Bog nima rad; pa sem tako lačen, tako truden!“

Zopet počene na kamen, saj ni mogel naprej, ubogi otrok; jelo je hudo mesti, veter je vlekel po cesti, da je kar tulil, in kdor je bil še zunaj, gledal je, da pride k peči.

Zebe ga zmerom bolj, pa tako zaspan je, da mu oči padejo skupaj, ročice oklenejo kruhek ter mu tako otrpnejo; sedaj čuti gorak poljubec na ustih, pa nič več!

Angelj usmiljenja je bil poljubil otroka in zdajci je vesel odnesel njegovo dušico gori v višave, pred stol Gospodov.

„Gospod! večjega, lepšega ne morem najti, kakor je tega otroka ljubezen in zvestoba do tvojih zapovedi, zvest do smrti, v priproščini čistega srca.“ Gospod se skloni črez otroka, dihne vanj in v neizrečenem veselju pravi otrok: „O kako lepo, kako veličastno je tukaj! Ah, mater pa zebe, lačni so, oh, ljubi Bogek, ali jih smem pripeljati semkaj?“

Gospod dovoli, in na to se obrne k an-

Vzemi v roke česko časopisje in celo iz pisave najskrajnejših glasil vel ti bode nasproti duh gorkega priznavanja!

In hvaležnosti českega naroda pridružila se je pohvala vrhovnega gospodarja, presvetlega cesarja! S tem činom pa so se z merodajnega najvišjega mesta ob enem z nova potrdila in odobrila načela sedanje vlade in ž njo združene parlamentne večine. Da se je to zgodilo baš sedaj, pred deželnozborskimi volitvami na Moravskem, Štajerskem, Gornje- in Nižjeavstrijskem, skoraj gotovo ne gre pripisati slepemu slučaju. Zaradi tega, ker s srdom spoznajo simptomatično važnost teh odlikovanj, zaduhlo molčijo o njih skoraj vsi večji nemško-opozicijski listi. Temveč uroka za nas, da se jih srčno radujemo!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor „Pokrok“ poroča dovolilo je naučno ministerstvo, da se v Hradišči na Moravskem osnuje privatna nižja gimnazija s českim učnim jezikom. Za vzdrževanje te gimnazije skrbela bode „Ustřední matice školská“ v Pragi. — Nadalje poroča se iz Brna, da sti ustavaška in tako zvana srednja stranka v velikem posestvu sklopile kompromis, vsled katerega bodeti ti dve stranki pri volitvah za deželni zbor moravski združile svoje glasove ter volile 17 ustavovernih in 8 kandidatov srednje stranke.

Dunajski mestni zastop sklical je v dan 26. t. m. na Dunaj kongres, katerega se bodo udeležila vsa ona mesta, katera bodo vsled podržavljenja železnice trpela škodo. Tudi mesto ljubljansko in deželni odbor kranjski poslala bodeta svoje zastopnike na Dunaj.

V hrvatskem saboru bila je včeraj zeló živahna debata. Poslanec Ivić zahteval je v imeni opozicije, naj vlada predloži saboru vse one akte, kateri se tičejo onih dvojezičnih grbov, zaradi kojih so bile lani na Hrvatskem nastale znane zmešnjave. Ban grof Khuen je izjavil, da nasprotuje temu nasvetu iz stvarnih in oportunitetnih razlogov ter predlaga, da se preide o tem nasvetu na dnevni red. Poslanec Marković veli, da je vlada obvezana, predložiti zahtevane akte. V istem smislu govoré tudi poslanci Pisačić, Derenčin, Kamenar, Kukuljević in Vojnović. Miškatović naglašá, hrvatski sabor naj isto tako, kakor ogerski državni zbor, popusti zahtevanje o predloženji dotičnih aktov ter s tem votira zaupanje odstopivši vladi. Predlog opozicije zavrnjen je bil z večino 8 glasov.

Tuje dežele.

Brzjav nam poroča, da je srbski zastopnik uže odpotoval iz Sofije in da je diplomatska zveza med Srbijo in Bolgarijo pretrgana. Razpor med tema dvema državama je

gelju pravice: „Vidiš tega otroka? Imaš li pokazati dejanje, toliko kakor je otrokovo? Imaš li katei greh tolik, kakor je tega otroka čednost?“

„Nič, o Gospod“, dé angelj pravice, „in srečen sem, da morem reči: nič. Jaz sam prosim, naj se odložé kazni mestu, temu hudobnemu, zažugane.“ Angelj usmiljenja je pre-mogel.

„Bodi tako“, reče Gospod. „Ti pa“, veli Gospod angelju usmiljenja, „ti pojdi tudi po mater. Taka mati, tak otrok, odvrnila sta kazni od grešnih ljudij za zdaj. Prejela bosta zasluženo plačilo za njiju delo in trpljenje.“

* * *

Na vlažni slami ležala je bleda in do kosti shujšana mati. Zmrzujoča se je stiskala pod strgano odejo. Solza za solzo ji je tekla po vélih licih. . . „Gospod, kakor hočeš; pa, če je mogoče, reši otroka, da lakote ne umrje, da ne zmrzne.“

Tako je molila žena. Ura v zvoniku bije, zmeraj pazljiviše poslušá glas zvonu. „Tako pozno je uže in še zdaj ga ni; Gospod, vzemi

torej zeló réšen, no vkljub temu ni se še bati, da bi prišlo do vojske. Gotovo je, da bode koja velesila intervenirala in da se bode hrup kmalu zopet polegel. Vsakako bodo velesile skrbele za to, da Bolgarija izpolni dolžnosti, katere ji nalaga berlinski kongres in mednarodno pravo sploh.

V obeh zbornicah angleškega parlamenta odgovarjala je včeraj vlada na različna vprašanja gledé francosko-angleških dogovorov o egiptovski konferenci. Vlada je obljubila, da bode dotični ugovor predložila parlamentu, predno ga bode ratificirala. Opozicija je hudo pritiskala na vlado.

V francoski zbornici vršila se je te dni važna debata o upravi na otoku Korzika. Opozicija predlagala je, naj se sestavi posebna komisija, katera bode preiskovala slabo stanje uprave na Korziki. Zbornica zavrgla je ta predlog z 300 proti 198 glasovom ter tako rešila ministerstvo velike nepravilike.

V severo-amerikanskih Zjedinjenih državah vršila se je te dni volitev kandidata za mesto predsednika republikanske unije. Izvoljen je Blaine, bivši Garfieldov državni tajnik.

Dopisi.

Od sv. Ane na Mali Gori dné 6. junija. (Izv. dop.) Težko je dandanes biti originalnemu, ko res uže vsak pisari. Zlasti poročevalci slovenskih listov imajo težavno stališče, ker vsa Slovenija kar mrgoli od njih. Komaj se človek pripravi, da bode o kakem dogodku, ali kaki imenitosti, o kateri dozdnevno še nobeden ne vé, poročal, pa imá uže belo na črnem pred seboj tiskano. Mislite si lahko, da to človeka zjezi. Tako se je meni, mežnarji od sv. Ane, zadnjič zgodilo, ko mi začne naenkrat nekedo opisovati podzemeljsko čudo „Žiglavico“. Dolgo sem hrauil ta predmet za ugoden čas, in ravno sem hotel opozoriti v Kočevje namenjene turiste na čudovito votlino, pa je uže neki Cumberland, ne da bi mi bil roko položil na čelo, pogodil mojo misel ter me spravil tako ob veselje, videti tiskane svoje vrstice. Pa še obregne se nekoliko ob me, kajti kedo drugi naj bi se bil podal v podzemeljske prostore, nego jaz, ki imam „Žiglavico“ v sosedni bližini, ter pokušal „dobri zrak“, ki baje ondi na dnú veje. No, če bi bil jaz snop, ki se kar notri vrže, bi bil uže davnej poskusil priti na dno, tako bom pa preustil drugemu čast, da se podá v globočine temné ter tam upelje s časoma električno razsvetljava.

Sicer pa, da odkritosrčno povem, oni dopisovalec, ki je prvi omenil krasot naše prelepe doline, mi je vse eno po godi. Saj se človeku zdi, kakor bi se Ribničanje ne zavedali tega, kako v lepem in divnem kraju so jim pradedje postavili kočé. K večjem prebivalstvu ribniškega trga, da se ne more od-

ga v svoje varstvo“. Rekši zaspí. — Sanjalo se ji je, da je njena sobica vsa razsvetljena, pa da stopi vanjo njen otrok, ki ga vodi prelep angelj, svetel, vesel, veličasten, ter da jo deček objemlje in pravi: „Ljuba mama, ne skrbite zame, meni je prav dobro, tam gori sem, veste? ki je tako lepo, kakor ste mi pravili, pa tudi vi pojedete z menoj“.

Zdajci se slišijo glasni pogovori pred vratni ubožne sobice. Mati se izdrami. Svetloba pade v sobo njeno. Vanjo stopijo ljudje, laterne imajo v rokah, pa se snegom pokrito truplo mrtvega otroka. Možaki se ne morejo zdržati solz, ko mrtvo truplo otrokovo denejo materi v naročje. Kaj je to? Kdo so ti? Kdo me pozna? — „Tukaj imaš otroka, zmrznil je zunaj, prinesli ti ga smo“.

„Moj otrok!“ klikne mati, prime mrtvo telo, dene si ga na prsi ter dé: „Vzemi me žnjim!“ — Kri se ji ulije iz ust, ki porudeči mrtvo telo, še malo se gane, pa nič več — dar je bil prinešen, mesto rešeno.

Angelj usmiljenja pa je nesel dušo dobre matere v naročje božje, kjer jo je čakal njen otrok.

rekati razum za naravo in romantičnost. Saj se bode še marsikedo spominal, kako se je vedno kričalo in zabavljalo po časopisih, da stojé sredi tega luže in jame, globoke, da bi bilo človeku težko izgaziti, ako je enkrat zšel notri. Se ni li to morda iz premišljenosti tako pustilo? Ni bila to morda le vada za turiste? Če jo primaha prej ali pozneje kerdelce tacih naravo občudujočih ljudij v naš trg in vidi polno takih jam sredi med hišami, si ne bo li mislil: Če so uže tukaj take ljuknje in votline, kake morajo biti še le v gorah! Oni zabavljivec gotovo vsega tega ni premislil.

Lepo je tedaj, da so začeli tudi Ribničanje nekoliko reklame záse delati. Samo, da bi stvar tudi dobro izpeljali. Tujec, ki pride, mora koga imeti, da mu pokaže, kar je zanimivega za pogledati. Če kogá zanimajo votline, teh je v ribniški dolini kaj mnogo. V Dolenji Vasi se taka nahaja kar za neko hišo. Do sedaj se je bil le še en človek v njo podal. Spustili so ga po vrvi doli, a on je trdil, da drže kar izsekane stopnice doli do vodé, ki pod zemljo dalje buči. No, da bi se hodilo po „izsekanih“ stopnicah, to je težko verjeti, vender pa je stvar preiskovanja vredna. Da je spodaj voda, prepriča se vsakdo lahko, ako notri kamen vrže. Čuje se nekoliko časa bobnenje, a konečno razločljiv „štrbonk.“ A to ni vse, kar ima ribniška dolina zanimivega. Kakó veličastni so daleč znani ribniški svatje v Veliki Gori. Kedor obiše te iz srede sè zelenimi smerekami obraščenih gozdov kvišku kipeče bolj kot vsaki zvonik visoke skale, ne bo se kesal, tim manj, ker se od tam uživa krasen razgled, ne samo po celi ribniški dolini, ampak daleč tjá po Dolenjskem in gori do bele Ljubljane. In pa naše vodé! Med temi je naj bolj zanimiva Rakidnišica, in sicer iz marsikaterih ozirov. Ima dva izvira. Prvi večji podoben je malemu jezeru, ki ima tudi svoj otočec. Globočina mora biti velikanska, kar se soditi da po smerekovih deblih v vodo pogrezenih. Drugi izvir je manji, od prvega zeló različen. Po njem pljuskajo namreč večje in manje ribe, med tem ko v prvem ni videti nikake živali. Tudi od tam nadalje, ko se obé vodi združite, ni najti notri ne ribe, ne raka. Trdijo tudi, da so za poskus raka v vodo spustili, a da je po kratkem poginil. Razen tega je ta voda, dasi počasi teče, po leti takó mrzla, da bi se nihée ne mogel kopati v njej, a po zimi nikdar ne zamrzne. Dalje ima to lastnost, da neizmerno hitro raste, tako da morajo mlinarji zeló paziti, da se ob pravem času umaknejo, kadar pride tista ura; a ravno takó hitro zopet páda.

Navesti bi se dalo še marsikaj zanimivega, a za daues dovolj. Opozorimo konečno le še prav resno Ribničanje, naj se ne dadé i tu od Kočevjarjev nadkrilovati, dovolj da so oni začeli. Naj storé, česar je treba, da se tujcem pota odpró, saj bo njim v korist!

Iz Krškega 8. junija. (Izv. dop.) Vreme imamo za naše poglavitne pridelke: vino, žito, fižol, kaj neugodno. Po 10krat na dan dežuje, vmes pa solnce pripeka, da pali grozdje, ki se ravno kar razcveta, in sicer kaj lepo kaže. Toča je v naši okolici uže tu pa tam dosti na polji naletavala. — Požarna straža ima danes veselico v spomin, da se je z videmskimi ognjegasci nekako spojila in jim eno brizgalnico odstopila. Lepo bratovsko vzajemno postopanje! Da bi le naši požarni stražniki še materinščino praktično čislali, kakor so jej bistveno naklonjeni. — Pevci naši se zopet vežbajo in nadejamo se od njih rodoljubne prijaznosti, da bralnemu društvu priredijo v kratkem veselico ali izlet, kar vsi iz srca želimo, kakor lepo vreme na polji ali slogu in prijateljstvo v ljubljanskem taboru.

Razne vesti.

— (Kaznovan skopuh.) Pri Dunaji živi skopuh, ki nima družega dela, nego preštévati in presuševati svoje zlate. Te dni je bil zopet pri svoji železni omari in si je pasel oči nad zakladi. Kar pozvoni nekdo pri hišnih vratih. Prestrašen

zaloputne skopuh vrata svoji Wertheimerici. Obisk je bil kmalu pri kraju, in po odhodu neljubega gosta zapazi skopuh, da ne more več do svojih novcev. Ključ je bil namreč pustil v omari in ga zaprl z denarji vred! Ker je pa še tistega dne moral plačati večjo svoto, bil je prisiljen, takoj poklicati bližnjega izdelovalca železnih blagajnic, da bi mu odprl. Po dolgem trudu se je res mozu posrečilo, odpreti umetno ključanico. Skopuh mu pomoli 1 gld. za plačilo, a mož je terjal 5 gld. Sedaj se je začelo tarnanje! „Toliko ne dam, toliko ne morem dati“, je ponavljal skopuh. „No, tudi dobro“, pravi ključar ter — zaloputne novič durice! Ključa pa poprej nista bila še vzela iz omare, ker se je bil takoj pričel kreg. Sedaj je bil skopuh zopet v zadregi in ni mu ostalo drugega, nego obljubiti 5 gld. za novo odpiranje. „O, Vi se motite“, zavrne ga ključar, „če mislite, da zahtevam še 5 gld. Sedaj jih morate dati 15, in ako hočete, da Vam zopet odprem, še 25 gld. Za to, ker sem zaloputnil duri nazaj, pa ne zahtevam nič“. Skopuh se je vil in vil, a denar je rabil — in moral se je udati. Plačal je s kislim obrazom zahtevano svoto.

— (Kineška sodba mrtveca.) Azijatski viri poročajo, kako so kinezi po prisvojitvi Kašgara barbarsko ravnali s truplom mrtvega Jakob-beja. Posebno sodišče ga je obsodilo in vkrenilo, kako naj se „kaznuje.“ Poveljnik vojaštva je prišel z vojaki k gomili knezovi ter vkazal, da se vstrelj vanjo. Potem so razdajali spomenik in odkopali grob. Truplo je bilo še dobro ohranjeno. Posadili so ga na stol in pričela se je „obravnava.“ Sodnik ga je spraševal in ga konečno obdolžil izdaje, ne-pokorščine i. t. d. Potem je rabelj mrtvecu odsekal glavo. Truplo so sežgali, glavo pa obesili na glavna vrata trdnjave kašgarske.

— (Sodništvo na Angleškem.) 57 angleških civilnih sodnikov ima okolu 86 000 gld. letnine; rešijo pa 650 000 pravnih slučajev. 57 škotskih ima na leto le 39 000 gld., zato pa rešijo tudi le 75 000 pravnih slučajev. Vsak anglešk sodnik ima tedaj na leto 1500 gld. plače in reši 11400 slučajev; vsak škotsk pa le po 684 gld. ter reši le 1315 slučajev. Plača angleškega sodnika je tedaj 2 $\frac{1}{4}$ krat višja, zato pa delo tudi 7krat večje. Število pravdujočih se ljudij je v razmeri s prebivalstvom sploh v obeh deželah precej jednako.

Domače stvari.

— (Porotnikom) za prihodnjo porotno se-sijo, katera se prične 16. junija t. l. pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani, so izzrebani sledeči gospodje: Omejec Ferdinand, deželni računski oficijal v Ljubljani; Ješe Pavl, posestnik v Stražišah; Prašnikar Alojzij, posestnik v Krški Vasi; Schmied Ferdo, hišnik v Ljubljani; Nekrep Jakob, trgovec v Ljubljani; Jesenko Josip, trgovec v Škofji Loki; Stöckl Ernest, trgovec v Ljubljani; Počivavnik Ivan, mesar v Ljubljani; Šušteršič Fran, posestnik v Zapužah; Noll Srečko, klepar v Ljubljani; Jemc Gašpar, hišni posestnik v Ljubljani; Hribar Fran, usnjarski trgovec v Ljubljani; Žvanut Anton, posestnik v Lozicah; Pour Ludovik, posestnik v Stranski Vasi; Olificič Josip, posestnik v Zapužah; Sojer Jakob, posestnik v Notranjih Goricah; Milavec Josip, posestnik v Cérknici; Brenc Fran, posestnik v Hrašah; Kos Henrik, posestnik v Idriji; Ferline Fran, gostilničar v Ljubljani; Bergant Luka, trgovec v Kamniku; Telban Ivan, posestnik v Dulah; Grajzar Ivan, posestnik v Vodich; Hudovernik Fran, trgovec v Radovljici; Tollazzi Tomaž, trgovec v Čevicah; Oraš Ivan, hišnik v Spodnji Šiški; Prelesnik Anton, deželni oficijal v Ljubljani; Bahovec Fran, trgovec v Ljubljani; Mały Dragotin, hišni posestnik v Tržiči; Telban Valentin, posestnik v Brezovici; Wencel Henrik, trgovec v Ljubljani; Svetec Anton, trgovec v Kamniku; Pesjak Silvester, posestnik v Kamni Gorici; Kreč Matej, deželni tajnik v Ljubljani; Klein Anton, tiskar v Ljubljani; Škerlj Josip, trgovec v Ljubljani. Namdomestovalni porotniki so izzrebani gospodje: Sparovic Josip, zlatar; Zangl Ferdinand, izdelovalec sodavode; Simon Fran, hišni posestnik; Kaš Fran, trgovec; Stadler Josip, klepar; Podlesnik Ivan, hišni posestnik; Kozin Josip, hišni posestnik;

Čad Josip, pekovski mojster, in Kajzel Alojzij, knjigovodja; vsi v Ljubljani.

— (Red pri procesiji na praznik sv. rešnjega Telesa) v stolni cerkvi sv. Nikolaja se je letos nekoliko predrugačil in se bode pomikal v sledeči vrsti: 1.) Farne procesije s svojimi banderi: a) Trnovska, b) franciskanska, c) št. japonska. 2.) Šolarji, dijaki. 3.) Razna društva. 4.) Stolna fara s svojim banderom: a) Kupčijska učilnica, b) možki, c) ženske. 5.) Dekliški asil (zavetišče). 6.) Udje bratovščine svetega rešnjega Telesa s prižganimi svečami (kateri se prosijo, da prižga svoje sveče zunaj cerkve, da se ne prigodi, kraka nesreča). 7.) Belo oblečene deklice. 8.) Glasba. 9.) C. kr. vojaštvo: prvi oddelek. 10.) P. n. gospodje uradniki. 11.) Duhovščina s sv. rešnjim Telesom 12.) P. n. gospodje uradniki c. kr. deželne vlade. 13.) Dostojanstva. 14.) C. kr. vojaštvo: drugi oddelek: Ljubljansko vojaštvo v paradi z vsim c. kr. častništvom, občnim veteranskim društvom in kolono rudečega križa postavljen boče v eni vrsti od nunske cerkve do gledališča na Kongresnem trgu.

— (O „Glasbeni Matici“) se nam poroča: Novo izvoljeni odbor „Glasbene Matice“ se je v svoji seji dne 9. t. m. konstituiral ter izbral si kot prvosedniku namestnika g. F. Drenika, kot tajnika g. Juvanca in kot muzikalne šole nadzornika g. Valenta. V tehnični odsek izvoljeni so gg. Burgarel, pl. Janušovsky, Juvanc, Razingar, Rorman, Stegnar in Valenta. Imena teh gospodov so nam prorok, da bo „Glasbena Matica“, zlasti nje šola, tudi za naprej vrlo napredovala, in da se ni bati, da bi naše društvo ob letu imelo zabeležiti kak propad ali upehanje, kakor se je od neke strani prorovalo, posebno uže zaradi tega ne, ker se je posrečilo pridobiti društvu začetkom prihodnjega šolskega leta novo učiteljsko moč v osobi g. Söhora. Dotični gospod, sedaj *regens chori* v Celji, ima poleg jezikovnega znanja vse za zavod potrebne zmožnosti. Maticina šola imela je letos uže čez 50 učencev, kateri se bodo, kolikor razvidno iz oglasil, pomnožili v prihodnjem letu na 80, gotovo lep sad 12letnega trudoljubivega prizadevanja domoljubov, ki so se in se še bodo potegovali za razvitek domače glasbe in narodnega petja. Nadejamo se, da bo „Glasbena Matica“ kmalu sredotočje vsega gibanja na slovenskem glasbenem polju, in da se ji sčasoma posreči tudi v tej stroki povzdigniti naš nadarjen narod do uspešnega tekmovanja z drugimi kulturnimi narodi.

— (Huda nevihta) razsajala je 10. junija popoldne po Ljubljani in okolici. Bliskalo in gromelo je, kakor letos še nikdar. Ob kake $\frac{1}{4}$. uri vdarila je strela v samotni kozolec na Viču. Ljudje so takoj prihiteli gasiti in tudi požarna bramba fabrike za tobak in ljubljanska prostovoljna požarna bramba ste bili na pogorišči. K sreči je bil kozolec skorej prazen in lastnik nima velike škode.

— (Umrl) je v ponedeljek 9. t. m. v Poljanah nad Škofjo Loko g. Štefan Šubic v 63. letu svoje starosti. Pokojni bil je čist značaj in vsigdar vrl domorodec. Kot podobar bil je na Slovenskem na dobrem glasu; trajen spomin med hvaležnim narodom pa zasluži, ker je svoji domovini odgojil znamenita umetnika, sloveča slovenska slikarja Ivana in Jurija Šubica. Naj v miru počiva!

— (Strela) je vdarila 3. junija zvečer ob 9. uri v streho podružnice na Fužinah (okraj novomeški). Strela je bila takozvana „vodena strela“ in ni vžgala ostrejšja, pač pa ga je precej poškodovala, tako da je škode kacih 170 gld. Zvonik je zavarovan pri banki „Slaviji“ za 160 gld.

— (Za difteritis bolnega dečka) peljali so koncem minolega meseca iz Senožec v Sežano k doktorju Cenkoviču zdraviti. Previdni ljudje kličejo zdravnika k bolniku in ne narobej; v tem slučaju pa je bil ta čin še tem bolj neodpustljiv, ker je bolezen nalezljiva in je nevarnost bila velika, da se davica zatrosi v druge kraje. Tudi za bolnika je imela ta pot slabe posledice. Komaj so dospeli ž njim nazaj, je revček umrl. — Jako umestno bi bilo, ko bi dotični krogi, ki imajo vpliv na prosto ljudstvo, narod poučili, kako je treba previdnim biti pri nalezljivih boleznih. Jednako prevaževanje spravi bolnika v smrtno nevarnost, na drugi strani pa zatrosi kalč boleznih v zdrave kraje in zamore nezmerne nesreče prouzro-

čiti. Gospodje duhovniki in učitelji tu lahko mnogo vplivajo in odvrnejo za časa nalezljivih boleznih marsikako neprevidno postopanje, ki zamore imeti prežalostne posledice!

— (Zaradi neke deklice) jela sta se v Vrhovljah pretepati fanta Tomaž J. in Blaž P. Pri tem je dobil J. hud udarec s polenom; zdravnik je konstatoval, da ste mu zlomljeni dve rebri.

Iz seje mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 10. junija.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočih je 21 mestnih odbornikov. Verifikatorjem zapisnika denašnje seje imenuje g. župan gg. Kleina in dr. Dolenca. Župan vabi mestne odbornike, da se blagovolé udeležiti cerkvene slovesnosti na sv. rešnjega Telesa dan; potem se spomina novega gozdnega pota v Šiško in pravi, da je le en glas med ljubljanskim prebivalstvom, da je to najlepši sprehod. Zahvala za to gré mestni občini, odseku za olupšavo mesta, v prvi vrsti pa gg. bratom Koslerjem in g. Jenčiču. Bratje Koslerji niso samo dovolili, da se je pot preko njih posestva napravil, nego so tudi vse troške za napravo pota po njih posestvu prevzeli, tako da je mesto imelo le skrbeti za posipanje.

Zavezali so se tudi, da ostane pot za prosto rabo pod mestnim varstvom, dokler ga ne odpodé, kar bodo storili štiri leta prej, tako da se sme reči, da je ta lepi pot za nekoliko časa občinstvu zagotovljen. Gospod župan nasvetuje tedaj, da izreče mestni zastop zahvalo gospodom bratom Koslerjem in gospodu Jenčiču ter prosi pooblastila, da tem gospodom pismeno izraža zahvalo mestnega zbora, komur zbor jednoglasno z „dobroklicij“ pritrdi.

Gospod župan naznanja potem, da je mestni zbor v seji 12. oktobra 1883 sklenil, da se košnja mestnih travnikov daje le s tem pogojem v najem, ako najemnik dve tretjini najemščine precej vplača, ostalo tretjino pa izroči do 15. julija. Ta novotarija napravila je na kmetovalce jako neugoden vtis, in k letošnji dražbi mestnih travnikov jih je prišlo dosti manj in tudi skupilo je bilo manjše. Ko je mestni komisar to poročal magistratu, sklenil je magistrat, da ne velja za ostale mestne travnike, katerih košnja se dá še v najem, staro določilo; naj tedaj mestni zbor tej naredbi mestnega magistrata pritrdi. To se tudi zgodi. Župan konečno naznanja, da je došel od dunajskega župana dopis, v katerem se poroča, da se je mestni zbor dunajski bavitel z vprašanjem, kolika škoda se godi Dunaju in drugim glavnim mestom s podržavljenjem železnic, da izgubé velike svote davka, katere so železnice prej plačevale; ob enem naznanja dunajski župan, da je sklical na 26ega junija t. l. shod zastopnikov vseh mest, katera so oškodovana vsled podržavljenja železnic, na Dunaj, ter vabi mestni zastop ljubljanski, da odpošlje enega ali več zastopnikov. Župan omenja, da tudi ljubljansko mesto trpi škodo vsled podržavljenja Rudolfove železnice, kajti odide mu 650 gld. šolske doklade, katero je prej plačevala Rudolfova železnica in mesto izgubi seveda tudi vse priljade, katere bi naložila na državni zemljiščni davek, na davek o poslopijih itd.

Dr. Zarnik nasvetuje, naj se dopis, kateri je velike važnosti, izroči finančnemu odseku v pretres in poročanje.

Odbornik Murnik omenja, da je došel tudi na deželni odbor nek dopis, kateri vabi k konferenci 26. junija t. l. na Dunaj, a on ne vé, ali izvira od ministerstva ali od mestnega magistrata dunajskega. Interesi mesta in dežele v tem slučaju so enaki, mesto ima le šolsko doklado, dežela pa tudi druge, tedaj se bode lahko odposlanec poslal na Dunaj, kateri bode zastopal mesto in deželo. Predlog dr. Zarnika se sprejme.

Sledijo poročila personalnega in pravnega odseka. Dr. Zarnik poroča o dopolnilni volitvi prvega razreda, pri kateri je bil izvoljen Henrik Ničman. Volitev se odobri.

Dr. Dolenc poroča, da po mestnem zboru v odbor za upravo močanskega premoženja izvoljeni gospod Andrej Zakrajšek ni sprejel tega mesta in nasvetuje, naj se mesto njega izvoli hišni posestnik, ključar gospod Jakob Spoljarič. (Sprejeto.)

Gosp. Murnik poroča o prošnji gospé Ivane Poljakove, mestnega inženjerja udove, za pokojnino, ter nasvetuje, naj se isti dovoli 280 gld. letne penzije, komur zbor pritrudi.

Dr. Zarnik poroča o umirovljenji mestnega detektiva Ivana Izanca, kateri je uže 73 let star, ter nasvetuje, naj se mu dovoli 400 gld. pokojnine, kar zbor odobri.

V imeni klavničnega vodstva poroča mestni odbornik g. Bayer o prošnji mesarske zadruga za nekatere spremembe klavničnega regulativa in nasvetuje:

1.) Prošnja predstojništva mesarske zadruga, naj se spremené poslovne ure v klavnici ter naj se ista odpre in zapre eno uro prej, oziroma kasneje, se ne dovoli, ker je časa dovolj za klanje. Isto tako je neutemeljena prošnja zaradi hlevne pristojbine, katera se itak prej ne zahteva, če je živina 24 ur v hlevu klavnice.

Mestni odbornik gosp. Počivavnik podpira prošnjo mesarske zadruga in nasvetuje, naj bi bila klavnica zmiraj odprta, tudi ob nedeljah in praznikih, ker je po leti treba drobno živino dan prej klati, da se ne vsmradi. Želi tudi, da se tržna pristojbina za uvažanje živine na sejme za polovico zmanjša in opusti nepotrebna kavcija za prevozno trgovino.

Župan g. Grasselli opozoruje, da znižanje tržnih pristojbin ni na dnevnem redu, tedaj je treba staviti samostalen predlog.

Gledé kavcije pa klavnično ravnanstvo samo predlaga, da se odpravi za govejo živino in prašiče, za drobnico pa obdrži.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški misli, da je bil do sedaj le abus, ako je bila klavnica zmirom odprta, naj se mesarji le reda navadijo, saj je tudi njim v korist.

Pri glasovanji se ne sprejme predlog g. Počivavnika, temveč obvelja odsekov nasvet.

2.) Izvažanje droba v zaprtih sodih se dovoljuje tudi po dnevi, in klavničnemu vodstvu se naroča, da te sode večkrat razkuži.

Mestni odbornik g. Žužek poudarja, da je od 10. ure zvečer do 6. ure zjutraj dovolj časa, izvažati drob. Sedaj, ko mesto skuša svoje sanitarne zadeve zboljšati, ne gre, storiti zopet korak nazaj. Govornik nasvetuje, da se predlog izroči policijskemu odseku v protres, ali pa naravnost odbije.

Gosp. župan Grasselli ugovarja, da po izpovedbi strokovnjakov drob v trdno zaprtih sodih nič ne smrdi, mesarji pa ga potrebujejo za gnojenje travnikov, in to delo ne morejo opravljati po noči, tedaj naj bi se prošnja mesarske zadruga vslišala.

Pri glasovanji se ne sprejme predlog gosp. Žužka in obvelja nasvet klavničnega ravnatelja.

III. Meso v klavnici lahko visi, dokler je mesarjem drago, kajti lastna korist jih bo napotila, da odvedejo meso o pravem času. Poroštva za to meso pa klavnično vodstvo ne more prevzeti. (Sprejeto.)

IV. Prošnja mesarske zadruga, da se živina še le po 24 urah, če stoji v hlevih klavničnih, se usliši. (Sprejeto.)

V. Uvažanje mesa se na 30 dekagramov omeji. Kar se vpelje več mesa, se ima prinesiti v klavnico, da se ogleda, in plačati je za to določeno takso.

Gosp. župan opozoruje, da je ta določba na korist mestne občine, klavnice in tukajšnjih mesarjev, ki tu davke plačujejo, da se branijo škode, katera se jim godi s tem, da se na mestni meji naseljujejo mesarji. (Predlog se sprejme.)

VI. Taksa za ogledovanje v mesto prinesenega mesa v klavnici določa se na 3 kr. od kilograma. (Sprejeto.)

VII. Kavcija 50 kr. odpade za govejo živino in prašiče, ostane pa za drobnico. (Sprejeto.)

VIII. Hlevne pristojbine ni treba plačati za drugo živino nego za prašiče, kajti druga živina se itak v teku 24 ur pobije, in izdavanje listkov nareja klavničnemu oskrbnistvu le mnogo posla. (Sprejeto.)

IX. Službe v klavnici naj se razpišejo potom konkurza, da se nastavijo uradniki s 1. novembrom, in sicer služba nadzornika klavnice, ki mora biti diplomiran živinozdravnik, z letno plačo 700

goldinarjev, pravico do dveh 10proc. petletnic in prostim stanovanjem v klavnici; službo oskrbnika z letno plačo 500 gld., pravico do dveh 10proc. petletnic in prostim stanovanjem v klavnici, obe za dve leti provizorično, in služba narednika z letno plačo 360 gld.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški nasvetuje, naj bi se oskrbnikova služba, kateremu se plača povikša na 600 gld., oddala drugemu živinozdravniku.

Mestni odbornik g. Pakič misli, da bi se za sedaj še ne nastavljal drugi živinozdravnik.

Mestni odbornik g. Žužek podpira predlog dr. Bleiweisa, ker ima živinozdravnik tudi mnogo posla na kolodvoru z ogledovanjem živine.

Dr. vitez Bleiweis Trsteniški pravi, da je drugi živinozdravnik neobhodno potreben zavolj novega tržnega reda, po katerem se mora vsaka živina, ki se prižene na semenj, po živinozdravniku ogledati. Tudi je treba nadomestovalca, ako g. Skalè odide na kolodvor ali če bi zbolel.

Gosp. župan omenja, da se je za zadnji semenj posrečilo, dobiti diplomiranega živinozdravnika, tako, da je jeden ogledaval govejo živino, drugi pa konje. Z nastavljanjem družega živinozdravnika naj se nekoliko počaka, saj se nastavitva oba le provizorično, in v dveh letih se bode znalo, kaj da uči praksa.

Pri glasovanji sprejme se predlog klavničnega ravnateljstva, dr. vitez Bleiweisov predlog pa ne obvelja.

Podžupan g. Petričič poroča jako obširno v imeni finančnega odseka o škontriranji mestne blagajnice in vseh upravi mestne občine izročenihih fondov, izvršenem dné 26. marcija l. l., pri katerem se je vse v popolnem redu našlo, kar mestni zbor na znanje vzame. Potem se ob polu 9. uri zvečer na predlog g. Ledenika seja sklene. Nadaljevalo se bode prihodnji petek ob 6. uri.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Bruselj, 11. junija. Pri volitvah v reprezentantno zbornico so liberalci, ki so doslej imeli v zbornici večino 20 glasov, izgubili 26 sedežev. V novi zbornici bode torej imela klerikalna stranka večine 32 glasov. V Bruselju samem znašala je klerikalna večina 1347 glasov. Pričakuje se danes ostavka celega kabineta.

Zagreb, 10. junija (deželni sabor). Ivič utemeljuje svoj predlog, da naj se predložé akti o zadevi izobešenja dvojezičnih grbov. Ban se izjavlja, da nasprotuje iz stvarnih in oportunitetnih vzrokov izročitvi aktov in predlaga, da se preide na dnevni red. Marković tudi zahteva, da se akti predložé. Po repliki glasovalo se je imenom za Ivičev predlog o izročitvi aktov. Predlog je ostal z 8 glasovi v manjšini.

Sredec, 10. junija. Bolgarska vlada je naredila včeraj zadnji poskus, zabraniti razpor s Srbsko. Obljubila je, da prevzame odgovornost za slučajne agitacije srbskih emigrantov proti Srbiji in da hoče obdržati nevtralno stanje timoške pokrajine. Srbska vlada pa je ostala pri svojih znanih terjatvah, na kar je bolgarska odgovorila negativno, odvrčajoč od sebe vse posledice. V celi Bolgarski je 40 emigrantov.

London, 10. junija. V spodnji zbornici je Gladstone izjavil, da ni res, da bi bila Turčija pozvana, poslati vojakov v Egipt ali v Sudan.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 11. junija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.45
„ „ „ srebri	81.30
Zlata renta	101.90
5% avstr. renta	95.80
Delnice narodne banke	858.—
Kreditne delnice	306.50
London 10 lir sterling	122.10
20 frankovec	9.67*
Cekini c. kr.	5.76
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dné 11. junija.

Oddaja dela: Za deželni muzej «Rudolfinum» potrebna mizarska (13923 gld. 58 kr.) in ključničarska (5817 gld. 70 kr.) dela. Pismene ponudbe najdelj do dné 24. junija kranjskemu dež. odboro.

Razpisane službe: Pri c. kr. dež. sodniji v Ljubljani služba sodnijskega svetnika z dohodki VIII. razreda. Prošnje do 25. junija predsedništvu dež. sodnije. — Pri c. kr. okr. sodniji v Krškem služba sodnijskega adjunkta z dohodki IX. razreda. Prošnje do 25. junija c. kr. okrož. sodniji v Novem Mestu. — Na jednorazrednici v Zgornjem Tuhinu služba učitelja; letna plača 450 gld. in stanovanje v šoli. Prošnje do 15. jul. okr. šol. svetu v Kamniku. — Na jednorazrednici v Gorčaricah služba učitelja; letna plača 400 gld. in prosti stanovanje. Prošnje do 5. julija c. kr. okr. šol. svetu v Kočevju.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri okr. sodniji v Novem Mestu za davkarsko občino Stranjska Vas; poizvedbe dné 13. junija; dalje za davkarsko občino Potov Vrh; poizvedbe dné 17. junija; pri okr. sodniji Na Brdu za katastralno občino Trojanje; poizvedbe dné 20. junija; v II. Bistrici za katastersko občino Harije-Soze; poizvedbe dné 16. junija; v Metliki za katastersko občino Rozalnice; poizvedbe dné 13. junija.

Tuji.

Dné 9. junija.

Pri Maliči: Reiff, zasebnik, s soprogo; Hasca, knjigotržec; Bauer, fabrikant; Klos, trg. potovalec, in Aengstl, cenilni komisar, z Dunaja. — Wirth, fabrikant, iz Beljaka.

Pri Slonu: Schopf, fabrikant, in Seidner, trg. potovalec, z Dunaja. — Gössl in Münch, trg. potovalca, iz Prage. — Sunko, lesni trgovec, in Wiemer, nadkletar, iz Zagreba. — Bistratz, zasebnik, iz Gradca. — pl. Varady, c. kr. rač. oficijal, s soprogo, iz Zadra. — Vidali Carmina in Magdalena, zasebnici, iz Reke. — Happacher, lastnik hotela, iz Gorice. — Janežič kaplan, z Bleda.

Pri Avstr. carji: Stegu in Hrovath, iz Trsta. — Pie-karski, zasebnik, iz Veršeca. — Gerdešič, frizér, iz Celja. — Eržen Ign. in Janez iz Idrije.

Umrlí so:

Dné 10. junija. Marija Paulin, hči frizérja, 6 mes., Stari trg št. 19, jetika.

V bolnici:

Dné 9. junija. Polona Slapničar, delavka, 33 l., jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
9. junija	7. zjutraj	732.05	+10.8	jzpd. sl.	obl.	20.00 dež
	2. pop.	731.97	+16.4	»	»	
	9. zvečer	733.61	+10.0	vzh. sl.	»	

Poletno stanovanje

z lepim parkom, s prav zdravo vodo, tik dobro znane gostilne gosp. Levca, sposobne za vso potrebo, s c. kr. poštним uradom, v prijetnem kraju z lepo okolico in z farno cerkvijo, $\frac{3}{4}$ ure peš oddaljeno od železnične postaje v Zalogu, oddaja grajščina dolska (*Lustthal*) v poletni najem, in sicer 12 do 14 raznih sob v prvem in drugem nadstropju, izmed katerih so ene preskrbljene tudi s popolnim pohištvom. Natančnejši pogoji se zvedó pri grajščinskem oskrbnistvu. (64) 3—2

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1 : 75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.